

[Dohrmann]

var tidligere, ikke fordi folketinget har haft lange debatter om det, eller fordi der er vedtaget nogle kraftige indgreb, men på grund af, at folk er blevet orienteret om de skadelige virkninger, som også sprøjtning kan medføre. Derfor kan fremskridtspartiet fuldt ud tilslutte sig miljøministeren, når han siger, at det, der er behov for, er orientering, oplysning osv.; det tror også fremskridtspartiet er vejen frem. Vi tror ikke på, at nye afgifter o.lign. vil have nogen som helst betydning.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der er blevet anvendt mange giftstoffer, som faktisk har gjort mere skade end gavn, men jeg tror også, det er rigtigt, at langt, langt de fleste i dag er så bevidste, at det slet ikke finder sted i det omfang, vi så tidligere.

Jeg vil også lige gøre opmærksom på, når man nu taler om afgifter, at jeg går ud fra, at man først og fremmest tænker på erhvervene, og at det vel også vil være således, at de afgifter, der betales – måske betales, for man må da håbe, at det ikke kommer så vidt – eventuelt skal være fradragsberettigede, og derfor vil det som sådan ikke virke nogen som helst steder, ud over at det selvfølgelig vil bevirke, at man måske flytter nogle flere midler over i miljøministeriets kasse.

Men som sagt oplysning, orientering, mærkning af, hvad giftstofferne indeholder, hvilke skadevirkninger de kan have, det er vejen frem.

Hr. Hjortnæs stillede i sin ordførertale det spørgsmål: hvad gjorde det, om en landmand f.eks. skulle indhente en godkendelse hos miljømyndighederne, inden han gik i gang med en sprøjtning? Jeg kender landmænd, der går og lurer på deres marker, for i nogle tilfælde er det simpelt hen timer, det drejer sig om, og da kan jeg godt se den situation for mig, at man først skal til at kontakte den ene eller den anden miljømyndighed for at indhente en godkendelse. Hvis det nu lige pludselig viste sig nødvendigt at sprøjte en fredag aften, hvor miljømyndighederne holdt fri, ja, så risikerede man minsandten, at man kom langt hen på mandag formiddag, inden man kunne indhente en sådan godkendelse. Derfor tror jeg ikke på det, og jeg mener, det er teoretisk snak og vidner om en smule ukendskab til landbrugets forhold.

Men som sagt, vi kan støtte miljøministeren, når han siger, at der skal orientering og oplysning til, men afgifter og vedtagelse

af en lang række love, som det bl.a. fremgår af det fremsatte dagsordensforslag, tror vi ikke på. Vi tror på, at folk i dag er langt, langt mere miljøbevidste, og at det kun er et spørgsmål om meget kort tid, før ingen med rimelighed kan påstå, at der finder unødvendige sprøjtninger sted.

Løvig Simonsen (S):

Der går som en rød tråd både gennem ministerens redegørelse og gennem ministerens indlæg i dag – ja, hvis man kan tale om en rød tråd – den afvejning, som man foretager mellem det økonomiske og hensynet til miljøet. Det har også flere ordførere været inde på, og jeg vil gerne sige, at den balance synes jeg man skulle se lidt nærmere på, for den har i hvert fald ikke vejet ned indtil nu til fordel for miljøet.

I den rapport, vi har fået fra planteværnscenteret, og som også tidligere er blevet refereret heroppefra, gøres der opmærksom på, at udbyttet ved at bruge pesticider har beløbet sig til 3,6 mia kr., og at de samlede omkostninger ved anvendelse af pesticider anslås til ca. 2 mia kr. fordelt med 1,3 mia kr. til indkøb af pesticiderne og 0,7 mia kr. til udbringning. Dermed mener man at man har dokumenteret, at sådan ser det altså ud, det er til økonomisk fordel for alle. Men man glemmer en ganske væsentlig ting, nemlig at de foretagne beregninger og vurderinger ikke medregner kvalitetsforringelser.

Og hvis vi så ser videre i rapporten fra planteværnscenteret og i redegørelsen, må vi nok konstatere, at de forskningsresultater, der indtil nu er kommet, ikke kan sætte tal på, hvor meget vi har forringet miljøet, hvor meget det har kostet på den ene eller den anden måde. Det vil sige, at det regnskab, der er fremkommet her, ikke er det rigtige. Det er ikke det regnskab, der viser, hvilke udgifter samfundet har, eller hvilke udgifter samfundet får. Jeg tror, ministeren vil være enig i, at sådan kan man ikke gøre tingene op, at sige, at for 2 mia kr. får man 3,6 mia kr.s udbytte, når man ikke ved, hvilke skader det på lang sigt forårsager.

Jeg kunne måske erindre ministeren om en anden sag, hvor vi diskuterede det samme; det var, da vi havde med svovlforurening at gøre. Da var det sådan, at i forsøringsudvalgets rapport kunne man gøre op, hvor meget